

OBSAH

- 13**   **OLGA GYÁRFÁŠOVÁ** V rozhovoroch vediem paralelný fiktívny rozhovor aj sama so sebou a s dobou našej mladosti.
- 37**   **TAMARA ARCHLEBOVÁ** List, že nikdy nedostanem pas, lebo sa to nezhoduje so záujmami republiky, mám doteraz odložený.
- 55**   **MARTA BOTTA** Mysleli sme si, že nás vo Švédsku prijmú ako hrdinov, lebo sme cítili, že sme hrdinovia. A oni v nás videli kriminálnikov.
- 77**   **ANNA BUDAJOVÁ** Kým vonku, mimo nášho bytu, prevládala sivá s červenými transparentmi, my sme boli oslobodení.
- 89**   **JOLANA KUSÁ** Ľudsky to bolo nesmierne protivné. Vieš, sledovať, ako sa lámu charaktery a akí vlastne ľudia sú. Odvtedy viem o ľuďoch skoro všetko, čo sa dá vedieť.
- 109**   **GABRIELA LANGOŠOVÁ** Samizdaty boli politické, to robil Jano, a v mojom prostredí sa zase robili preklady psychologickej literatúry, niečo ako odborný samizdat.
- 127**   **ĽUBA LESNÁ** Otec potom povedal, že musíme emigrovať. Ja som to prijala, že áno. Ale mama povedala, že nie, a ja, že bez mamy nikam nejdem, tak sme sa rozdelili.

- 147** **ĽUDMILA PASTIEROVÁ** Keď som Tatarokve Navrávačky prepisovala tretíkrát a začala som „Evulienka, duša moja, srdce moje“, tak som už išla spamäti...
- 167** **JÚLIA SHERWOOD** Odrazu pri pomyslení na to, že by som sa odsťahovala do Prahy a dala na ten „terorizmus“, sa otcovi predstava emigrácie zdala prijateľnejšia.
- 195** **MARTA ŠIMEČKOVÁ** Ja by som o sebe tiež povedala, že som pomáhala. Nevieť prečo, ale tiež som mala pocit, že pomáham.
- 211** **DOROTA ŠIMEKOVÁ** Mali sme modlitbu, kde sľubujeme, že budeme bojovať proti zlu zbraňami ako slzy, pot a krv. Ale on v posudku skončil pri slove zbraňami.
- 227** Glosár k rozhovorom
- 240** Spoločenstvo aj „vlastná izba“ ako predpoklad politického vzdoru: K spomienkam aktérok z bratislavského alternatívneho priestoru na obdobie normalizácie
Zuzana Maďarová
- 277** Menný index